

ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

ISSN 1310-8654

БРОЙ 11 ГОДИНА XX 2010 г.

ЦЕНА 0,70 ЛВ.

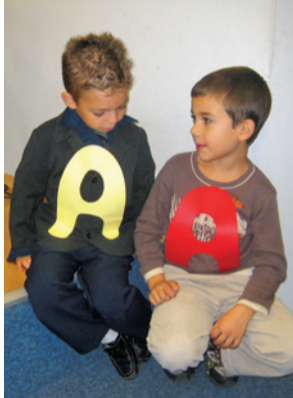
В БРОЯ

Сет Пърс
сп. Signs Of The Times

**ДОБРАТА
ВЕСТ НА
БИБЛИЯТА ЗА
БЕЗСМЪРТИЕТО**

Четете на стр. 3

Църква „ОРБИТА“

**10 ГОДИНИ
НЕ СТИГАТ**

Четете на стр. 4

Църква Стара Загора

**85 ГОДИНИ
АДВЕНТНА
ЦЪРКВА В
СТАРА ЗАГОРА**

Четете на стр. 5

20 години са вече история

„Християнска мисъл“ става на 20 години

Периодичният орган на нашата църква започва да се издава с официално разрешение на властта от 2 април 1990 г. - веднага след промените. Редакторският колектив е съставен от Никола Танев, Ганко Мавродиев и Димитър Александров. Изданието, озаглавено „Адвентен вестител“, се състои от 8 страници във формат А4, погледнато от разстоянието на времето - началото е скромно. Днес за подобно нещо се прави проект, дизайн, влагат се пари, за да бъде изпипано. Но за адвентния вестник е било най-важно да бъде издаден.

След първия свободен събор се избира ново ръководство на църквата и нов редакторски състав. Венета Попова, наред с другата си работа, поема задълженията на главен редактор. Тя събира материали, Емануил Георгиев и Кремен Кръстев пишат и превеждат. Публикуват се главни статии с духовно съдържание. Постепенно започват да изпращат пастори и други заинтересувани. Изданието добива нормалния вестникарски формат А3.

Следващият главен редактор е Иван Радилов. Работил като спортен журналист, той внася своя стил. На страниците се пише повече за събития, новини, личности - нормалното съдържание на всеки вестник. Пет години след основаването му „Адвентен вестител“ е възложен на Нели Петрова, редактор във вече проходило то издавателство „Нов живот“. На дневен ред излиза въпросът дали църковният медиен орган да е предназначен за ползване от църковните членове или за подаряване извън църквата. Новият редактор налага своето виждане.

Заглавието става „Християнска мисъл“, а съдържанието - съобразено със заглавието. Добавени са нови страници и цвят на първата и последната страница. Правят се опити вестникът да се разпространява чрез РЕП. Това са годините на най-засилен интерес към него. Твърдият абонамент достига 1300 бройки на година. Поради претовареността на редактора с другите му ангажименти се чувства нужда от човек, който може да посвети повече време. Избран е един от мозаичните доброволни сътрудници - Петя Накова (от началото на 1999 г. до април 2008 г.). През тези години вестникът се бори да излезе от наследените модели на работа. Досегашната работа тип „човекът-вестник“ се превръща в работа на редакционен състав. Започват работа сътрудници на хонорар - Людмила Младенова и Александър Филипов. Първата и последната страница стават пълноцветни. В „Християнска мисъл“ трябва да решава и проблемите, повявали се досега само в зародиш. Като орган на едно сравнително малко общество, в което МЪЛАВАТА СЕ РАЗНАСЯ ПО-БЪРЗО, отколкото пощенската пратка, в което някои отъждествяват новинарското с „булевардно“, а на амвона се различа повече, отколкото на домашното четиво, понякога ролята на вестника се подценява. Все още се търси равновесието между духовното и новинарското. Мнозина християни, водени от излишна скромност, не разбират разликата между новината за събитие, което носи насърчение, и клоката. Други обвиняват, че животът на църквата се представя така, сякаш е безгрешен, а когато биват поканени да изразят мнение, не се осмеляват да отправят макар и градивна критика.

Въпросът с целевата група - за

кого е предназначен вестникът на Адвентната църква, би могъл да се реши, ако се създадат две издания - за църковна употреба и с евангелизаторска цел. Засега той се прави «шарено» - за хора от различни възрасти, с различни духовни потребности, различни житейски проблеми, дори различни вери. Доколко изданието има успех, се вижда от читателите. Абонаментът удържа твърдо 1000 бройки, които в някои от случаите нахвърля с 200.

От април 2008 г. отговорността главен редактор поема Теодора Николова.

Чрез статиите и материалите, които подготвяме и оформяме, ние от редакторския съвет имаме няколко основни цели:

1. Информирание - за това, което се случва в страната - в местните църкви, отдели, области, или за национални събития, както и за световни събития. По този начин се поддържа връзката между световната църква, българския съюз и всяка локална църква. Изданието помага на хората да разберат значимостта на общността, част от която сме всички ние.

2. Обединяване - отразявайки тенденциите и новините, теологията и визията на водачите на църквата, от световния адвентизъм, да обединява църквите от цял свят. Така да създава чувството за принадлежност към църквата като национална и световна общност.

3. Формиране. В миналото се казваше: „Така пише във вестниците“ и това беше източник на авторитет. Днес медиите са средство за манипулация.

Продължава на стр. 8

Въпреки че през годините вестникът е претърпял множество промени, той все пак е запазил адвентната си идентичност.

Екзекуцията с камъни...

Това е може би най-старата форма на екзекуция в света - и със сигурност най-варварската. В Западния свят смъртта чрез пребиване с камъни е толкова далеч от живота, че е най-известна заради скечовете на Монти Пайтън и злобещи белетристични произведения като разказа на Шърли Джексън "Лотарията".

И все пак два скорошни случая от реалността засегнаха оголен нерв: млада двойка беше пребита до смърт в Северен Афганистан, защото пристанали един на друг - мрачен знак за активизирането на талибаните. А през лятото стартира цяла международна кампания в защита на иранска жена - Сакинех Мохаммади Аштиани, осъдена на смърт чрез пребиване с камъни по обвинение в прелюбодеяние.

Гневът, който тези случаи предизвикват - извън чистия анахронизъм на пребиването с камъни през XXI век, изглежда произлиза от пропастта между отношението към секса на Запад и в частта от ислямския свят. Някои радикални движения са прибегнали до драконовски наказания и начини за възбуждането на отпадна забравено минало, в търсенето на религиозна истина.

Пребиването с камъни на прелюбодейци някога е имало за цел да предотврати раждането на деца, които биха могли да размият мъжките племенни кръвни линии на средновековна Арабия. Но сега се случва в свят, където все повече жени изискват свобода на възпроизводството, равно заплащане и равен статус с мъжете - в някои ислямски държави, както и на Запад.

Бразилия предложи убежище на иранката

Този сблъсък стана очевиден, когато президентът на Бразилия - Луис Игнасио Лула да Силва, предложи убежище на Аштиани, иранката, обвинена в прелюбодеяние. Неговите коментари ясно показаха, че той я възприема като жертва - Бразилия определено не е известна със строго отношение към извънбрачния секс. Онлайн петицията за освобождаването ѝ получи стотици хиляди подписи.

Казусът доведе до неловко положение за иранското правителство, което цени тесните си дипломатически връзки с Бразилия. Техеран бързо преквалифицира престъплението ѝ като убийство - в очевиден опит да легитимира процеса срещу нея.

Талибаните, обратно, не са уязвими на опити да бъдат засрамени. През 90-те години те се самоопределят главно чрез налагането на невероятна жестока и широко оспорвана версия на ислямския закон, при която убийствата с камъни при прелюбодеяние стават практика.

Накъде е поел Афганистан...

Пребиването с камъни, извършено от стотици селяни в провинция Кундуз, беше потресаващ знак накъде (може би) е поел Афганистан.

"Не можем да дадем точна статистика

колко екзекуции чрез пребиване с камъни са извършени, но това беше широко разпространено при управлението на талибаните", казва Нагер Нагери, върховен комисар на независимата Комисия по човешки права на Афганистан.

"Често мъжът, виновен за акта, успяваше да избяга, и само жената изтърпяваше наказанието - особено ако той имаше връзки или беше от талибаните." Други сексуални престъпления са били наказвани също така свирепо: хомосексуалистите например са наказвани със сриване на тухлена стена върху тях.

Убийството с камъни не е започнало с исляма

Убийството с камъни се практикува не само сред мюсюлманите, нито пък е започнало с исляма. Групи за защита на човешките права казват, че младо момиче е било убито с камъни през 2007 г. в Иракски Кюрджистан, където се практикува древна кюрджска религия. Такива екзекуции вероятно са се случвали сред еврейските общности в древния Близък Изток.

Равинският закон, създаден в началото на първи век от Новата ера, споменава убийството с камъни като наказание за различни престъпления - със сложни инструкции как би трябвало да се извършва. Но не е ясно до каква степен е било използвано, ако изобщо някога е влизало в действие, казва Бари Уимпфхаймер, асистент по религия в университета "Нортуестърн" и експерт по еврейско право.

Някои мюсюлмани се оплакват, че пребиването с камъни - както и други традиционни наказания като бичуване и ампутирани на ръце, често се превръщат в сензация на Запад и така опетняват репутацията на исляма като цяло. Повечето от тези жестоки наказания се прилагат от талибаните и други радикали, които по думите на много ислямски учени имат твърде малко реални познания за ислямските закони.

Практикува се в Иран, Саудитска Арабия, Сомалия, Судан, Пакистан и Нигерия

Убиването с камъни е законно наказание само в шепя мюсюлмански страни - освен в Иран, то е валидно още в Саудитска Арабия, Сомалия, Судан, Пакистан и Нигерия (както и части, контролирани от талибаните в Афганистан).

Пребиването с камъни не е предписано от Корана. Наказанието произхожда от законите традиции на исляма, известни като хадити, които го определят като наказание за прелюбодеяние.

Въпреки че наказанието може да изглежда дивашко за хората от Запада, учените твърдят, че то съответства на ценностите на арабското общество по времето на Мохамед - пророкът основоположник на исляма.

"Прелюбодеянието е смятано за оскърбително за някои от фундаменталните цели на ислямския закон: защита на родословието, семейството, честта и имуществото", казва Кристен Стилт, доцент в университета "Нортуестърн", която пише за ислямските закони. "Това е било племенно общество - и да се знае на кого са принадлежали децата в него е било много важно."

Това помага да бъде обяснена връзката между сексуалните престъпления и пребиването с камъни, за разлика от другите форми на екзекуция. Престъпление, което

Мохамед Абукар Ибрахим, на 48 години, е зарит в земята, преди да бъде пребит с камъни от паравоенни от Хизб-Ал Ислам в Афгойе, Сомалия на 13 декември 2009 г. Местен ислямски съд го осъди на тази смърт, след като го обвини в прелюбодеяние. Снимка: AP

изглежда, че нарушава идентичността на общността, е изисквало колективна реакция. Със сигурност особеният ужас на пребиването с камъни идва и от перспективата да бъдеш ударен с камък от приятел, съсед, роднина...

Политика или правоверност

Във всеки случай обществата еволюират. Стъпката да се въведат тежки наказания като пребиването с камъни - известно колективно като "ху" по арабската дума за граници, е в крайна сметка въпрос на политика, не на религиозна правоверност. Дори в Османската империя, когато светската и религиозна власт са били съчетани, пребиването с камъни и други наказания са се възприемали като груби остатъци от миналото.

Продължава на стр.8

2011 г. населението на Земята ще надхвърли 7 млрд.

Всяка минута се раждат по 267 бебета, умират 108 души

При тези темпове на раждаемост и смъртност догодина населението на Земята ще надхвърли 7 милиарда души, пише вестник "Ню Йорк Таймс", като се позовава на оценка на американското неправителствено Бюро за демографски изследвания.

Според Уилям Бъч, президент на бюрото, тази прогноза е сълтствана от някои тревожни изводи - броят на работещите в развитите страни постепенно се изравнява с броя на пенсионерите, което се дължи на ниската раждаемост и увеличената продължителност на живота.

"Хронично ниската раждаемост в развитите страни започва да се превръща в проблем за здравето и финансовата сигурност на възрастите", посочва Бъч.

"Всяка година развиващите се страни увеличават с 80 милиона населението на Земята, най-бедните страни добавят още 20 милиона, а това означава, че бедността се задълбочава и проблемите с околната среда се изострят", посочва той.

Според най-новото издание на прогнозите за населението от Бюрото за демографски изследвания към 2050 г. на планетата ще живеят над 9 милиарда души.

В средата на века в Африка ще живеят 2,1 милиарда души, а населението на Азия ще се увеличи до 4,5 милиарда души.

"Ню Йорк Таймс" припомня: по-рано тази седмица Евростат прогнозира, че до пет години смъртността в страните членки на ЕС ще надвиши раждаемостта.

В три страни от ЕС - България, Унгария и Латвия - това вече е факт, посочва изданието.

Google: Броят на всички книги в света е 129 864 880

Според последните проучвания на Google броят на всички книги в света е 129 864 880, съобщиха софтуерният инженер Леонид Тайчер в блога на компанията. Изчислението е част от амбициозния проект Google Books, който има за цел да дигитализира цялото литературно наследство на Земята. Мисията, която интернет гигантът си е поставил, е да погредди цялата информация на света и да я направи всеобщо достъпна и полезна. "Когато си част от компания, опитваша се да дигитализира всички книги на Земята, първия въпрос, който ти задават обикновено, е "Колко точно книги има всъщност?", пише Тайчер в съобщението. За да отговорят, създавателите на проекта са решили да направят списък на всички книжни томове на Земята. В него влизат различните издания на дадена книга, ако има промяна в предговора, а също така отделно се броят и тези с твърда или мека корица. Google са използвали данните от 150 съществуващи каталога за книги като ISBN системата и каталога на Конгресната библиотека в САЩ. Общият брой необработени записи от тях е над 1 милион. От компанията са успели да намерят дублиращите се текстове в различните каталози, което е намалило числото до 600 хил. каталожни записи. След това са премахнати записите, които не са книги: микрофилми, аудио- и видеозаписи и карти. Така са достигнали до крайния засега брой - 129 864 880. През юни Джон Оруант, мениджър в Google, каза, че до този момент са дигитализирани 12 млн. книги. Сред тях са издания на 480 езика, включително и 3 книги на клингонски, език от научно-фантастичната поредица "Стар Трек". Google планира през следващите 10 години да сканира всички съществуващи книги на земята. В крайния вариант на колекцията ще има 4 млрд. страници и 2 трилона думи, допълни Оруант.

От компанията смятат, че проектът Google Books може да намери отговорите на някои спорни исторически въпроси - например дали Исаак Нютон или Готфрид Лаибниц е измислил диференциалното и интегралното смятане.

Добрата вест на Библията за безсмъртието

Ако като пише този материал, светът гледа в захлас поредния филм от сагата „Здрач“. Този факт ми изглежда по-страшен от чудовищата във филма.

Историята за здрача е бестселър, написан от Стефани Майър, в който сюжетът се върти около младо момиче на име Бела, влюбено във вампира Едуард. Той отвърща на чувствата ѝ, въпреки че е с няколко столетия по-стар от нея. Вампирът е изключително красив, притежава огромна сила и е по-бърз от куршум.

В известен смисъл е безсмъртен и се намира в така наречено то състояние „немъртъв“. Когато чувствата им се задълбочават, Бела пожелава не само да притежава Едуард, но и да съществува като него - като немъртъв вампир. Всички книги и филми за здрача са пропити от идеята за „немъртвите“.

Едуард и Бела спорят за нейното желание - най-вече защото вампирът не е съвсем сигурен за естеството на собственото си спасение и душа. В резултат на това няма голямо желание да „трансформира“ Бела във вампир. Самият той не иска да застраши нейната вечна част.

За да разберем библейската идея за смъртта, трябва да проучим какво е библейското становище за живота.

Макар че мнозина смятат тази любовна история за нещо много красиво, в действителност предложението за постигане на безсмъртие процес е доста ужасяващ. Трябва да бъдете ухапани и инфектирани от вампирска отрова, след което ви връхлитат страшни болки и вие умираете - или поне тялото умира. След като мъките свършат, вие се появявате като преобразено „немъртво“ същество, чиято личност е надживяла смъртта. Тази история може и да е интересна като фантастика, но онова, което пропагандира, е основата на спиритизма.

Макар че не е на мода като практика, влиянието на спиритизма върху поп културата става все по-голямо. В дисертацията си върху спиритизма практикуващият спиритист Тод Джей Леонард твърди, че интересът към живота след смъртта нараства след война, когато хората търсят информация за починалите си близки. Като вземем предвид икономическите трудности и постоянните военни конфликти, лесно можем да разберем защо мнозина търсят отдушник в сагата „Здрач“.

Някои приемат, че подобни книги и сериали са „само истории“, които нямат влияние върху религиозната ни вяра. Аз смятам

По света се разпространяват няколко странни идеи за живот след смъртта. Сет Пиърс разглежда една от тях, след което проучва какво говори Библията по този въпрос.

обаче, че влияят върху начина на мислене и на вярата по много фин начин и предразполагат хората да приемат тези идеи за живота след смъртта. Единственият истински източник на истина за живот след смъртта се намира в Библията.

Какво е записано в Библията?

За да разберем библейската идея за смъртта, трябва да проучим какво е библейското становище за живота. Най-добре е да започнем със самата история на сътворението. В Битие 2:7 е описана формулата на сътворението на човешките същества. „И Господ Бог създаде човека [Адам] от пръст от земята и вдъхна в ноздрите му жизнено дихание; и човекът стана жива душа.“

Някои предполагат, че Бог е създал Адам с душа, т.е. с нещо ефирно, което съдържа безсмъртната част от човешката природа и живее в тялото, но продължава да съществува и след смъртта на тялото. Забележете, че тази „душа“ е целият завършен продукт на Божието сътворяване на човешките същества. Тя включва както „пръстта от земята“, която е тялото, така и „жизненото дихание“, което е жизнената сила, правеща тялото живо. Следователно вместо да твърдим, че човешкото същество ИМА ДУША, би било по-правилно да кажем, че човекът Е ДУША.

Еврейската дума „душа“ е „нефеш“. Според Библията животните също имат нефеш. В еврейския текст на Битие 1:30 се говори за „всички земни зверове, всички въздушни птици и всичко, което пълзи по земята,

в което има живот [нефеш]“. Също като хората животните са направени от земната пръст и от жизнено дихание. Не познавам обаче нито един християнин, който би твърдял, че животните имат безсмъртна душа. Разликата между нас и животните е, че Бог ни е създал по Свой образ (Битие 1:26) и лично е вдъхнал гръха на живота в Адам.

В книгата си „Рим и Йерусалим: Сблъсъкът на древни цивилизации“ еврейският учен Мартин Гудман пише: „Малко на брой евреи възприемат гръцката идея за безсмъртна душа в периода на втория храм. Според еврейската Библия човекът е създаден като

Възкресените ще получат своя характер и личност, а телата им ще бъдат напълно преобразени, за да прекарат вечността с Бога.

живо тяло, а не като възпалена душа. Повечето автори на библейските книги разглеждат „нефеш“ като жизнен принцип, който дава живот на тялото, без да допускат, че „нефеш“ е нещо, което може да продължи да живее, отделийки се от тялото. За повечето библейски автори не човекът има тяло, а по-скоро е тяло, оживотворено от жизнения принцип“.

Какво да кажем за безсмъртието?

Това означава ли, че безсмъртието е някаква ефирна мечта за нас, хората? Ни най-малко. Макар че единствено Бог е безсмъртен, Библията заявява, че Той ще даде безсмъртие на всички, които приемат Исус Христос за свой спасител. Най-известният библейски текст гласи: „...Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот“ (Йоан 3:16). Вярата в Исус е гаранция за вечен живот.

Тъй като ние, хората, не сме безсмъртни по природа и очевидно умираме, то кога е възможно да станем безсмъртни? Библията е много ясна по този въпрос. Апостол Павел пише: „А не желаем, братя, да останете в неизвестност за онези, които умират, за да не скърбите както другите, които нямат надежда. Защото, ако вярваме, че Исус умря и възкръсна, така и починалите в Исус Бог ще приведе заедно с Него... Понеже сам Господ ще слезе от небето с повелителен вик, при глас на архангел и при Божия тръба; и мъртвите в Христос ще възкръснат по-напред“ (1 Солунци 4:13, 14, 16). Забележете, че мъртвите в Христос ще възкръснат, т.е. ще получат живот по време на Второто идване на Христос.

В Първото си послание до коринтяните апостол Павел обяснява, че тези, които вярват в Исус, ще бъдат възкресени, т.е. ще получат безсмъртие. Ще възкръснат „в един миг, докато трепне око, при последната тръба; защото тя ще запърби и мъртвите ще възкръснат нетленни, и ние ще се изменим. Защото това, тленното, трябва да се облече в нетление и това, смъртното, да се облече в безсмъртие (1 Коринтяни 15:52, 53). В Библията не е известно нищо за „немъртво“ състояние.

Напротив, при Второто идване на Христос онези, които са Му се доверили, ще бъдат направени безсмъртни.

Давайки допълнителна информация по този въпрос, книгата „Откровение“ обяснява: „Блажен и свят онзи, който участва в първото възкресение; над такива втората смърт няма да има сила; а те ще бъдат свещеници на Бога и на Христос и ще царуват с Него...“ (Откровение 20:6). Смъртта няма да може да задържи участниците в първото възкресение. Те ще бъдат върнати към нов живот, преобразени и ще царуват с Бога. Тази група хора няма да се състои от „немъртви“ същества, както се опитват да ни убедят книгите и филмите от сагата „Здрач“. Възкресените ще получат своя характер и личност, а телата им ще бъдат напълно преобразени, за да прекарат вечността с Бога.

Не би трябвало да се опитваме да бъдем сред „немъртвите“. По-добре би било да приемем Исус, за да сме сред тези, които са възкресени за безсмъртен живот в Божието вечно царство.

Това не е просто заглавие на поредна статия, а мотото, под което варненската църква „ОРБИТА“ отпразнува 10-годишния си юбилей. Ако трябва да поставя все пак някакъв надслов на това, което ще ви разкажа за този празник, то ще звучи така: Благодаря на Бог за тези трудни и благословени години, през които преминахме заедно всички „орбитяни“!

Сега - за самия празник. Е, на юбилей като на юбилей: много песни, много поздравления, спомени, приповдигнато настроение и... торта, разбира се! Да не забравя и илюминациите! Всичко, беше подготвено и направено с толкова обич, колкото „ОРБИТА“ заслужава! Но сега - подред! Още от сутринта на празнично-

„първи стъпки“. Неговото послание беше да имаме визия за бъдещето и да знаем какви искаме да бъдем след още пет и повече години. Съпругата му Теди разказа на децата една история за първото баобаб, което по нейните думи е толкова голямо, че може да побере дори 20 души в храма си. Голямо като сърцето на един

10 години не стигат

то богослужение препълнената с приятели и близки на „ОРБИТА“ зала бе огласена от благодарствени молитви и песни. Бяхме поздравени от председателя на Северната област - пастор Димитър Митев, който поднесе специален подарък - стойка за микрофон, която да бъде елемент от бъдещата ни собствена църковна сграда. А децата - о, те се справиха прекрасно със сложната задача да се подредят (всеки с буквата, която носеше на гърдите си) и да изпишат: „АЗ ОБИЧАМ ОРБИТА“! Да, направиха го след „лутане, търсене и кратко объркване“ едва когато се хванаха за ръце. Това е, с което „Орбита“ помърдя най-вече през това десетилетие, това е и нейното послание - ако сме заедно, ако сме един до друг, ще се справим с трудности и препятствия и ще излъчваме Божията любов, която ни свързва. И пак песни и поздрав от пасторите, които са споделяли с нас трудностите в израстването ни, и от нашите мила приятели от всички краища на света, които видяхме от видеоматериалите, изпратени от самите тях. Десетгодишните орбитяни бяха щастливи да се срещнат отново с пастор Иван Мирчев, когото всички обичат и безспорно приемат като основател на църква „ОРБИТА“, и да си припомнят своите

Десетгодишните орбитяни бяха щастливи да се срещнат отново Теди и Иван.

истински християнин! Празникът продължи с пълна сила и следобед в залата на к-с „Персей“, подредена точно като за юбилей. Никой не усети как преминаха тези прекрасни часове на общуване, песни, изненади и естествено - спомени. Да, на такива юбилей голяма част от думите започват с „А спомняте ли си...“. Организаторите се бяха подготвили просто брилянтно с подбор на видеоматериали от участието на младежите и в програма МлаДоС (Младежка доброволна служба), и във всички мисионски проекти на църквата. Много от нас се видяха в записите от традиционните

коледни песни, а желаещите да разкажат за най-вълнуващите моменти от живота на „ОРБИТА“ трябваше да бъдат „селектирани“, за да не продължим до сутринта... За да могат всички да оставят своите пожелания на „ОРБИТА“, имаше специално

всичко по много! А тортата! Тя си беше истински шедевър и външно, и като букет от десет различни вкуса - за всяка година по един! Но за нас, „орбитяните“, най-запомнящо и с трайно въздействие на истински „духовен сладкиш“ ще си остане писмото на пастор Слави Чирпанлиев до всеки член на църква „ОРБИТА“. Той е отскоро при нас, но думите му носят „орбитянска“ атмосфера и са думи на човек, който усеца духа на църквата и е част от нея. Ето кое ще запомня от неговото писмо: „ОРБИТА“ е една прекрасна църква - несвършена, от несвършени хора, и в същото време отправила своя поглед към извънземни реалности, извънземни измерения, извънземни взаимоотношения, отправила поглед към Създателя, желаеща да излезе в единствената истинска орбита... Тази есен е време за празнуване. Празнуване на рождения ден. Нека го направим заедно - на самия празник, всяка събота и всеки ден. „ОРБИТА“ има нужда от теб! Не забравяй това! „ОРБИТА“ има нужда от хора, които я обичат, които я подкрепят, които ѝ желаят доброто!“ Защото десет години не стигат!

Няма истински рожден ден без хубава торта.

табло картичка, осеяно с различни небесни тела, излезли в орбита, на които да запишат своето послание или благопожелание. Стигнахме до тортата, но нека прегледаме това да споменем за изкусните кулинари, които приготвиха кетчинга за тържеството. Имаше от

Цвета Димитрова, ЦАСД „Орбита“, Варна

Адвентната вест
(вестта за Второто идване на нашия Спасител и Господ) достига в нашия град преди 85 г. Адвентното движение стъпва на територията на България през 1896 г., когато бр. Конради, посещава новообразуваната църква в селището САРЪГЬОЛ - Румъния - и отива в нашия дунавски град РУСЕ.

По-късно Русе е посетен от бр. Вагнер и Зигфрид. Тогава, през 1899 г., са отпечатани на български език книгите „Пътят към Христа“ и „Блажената надежда на християнина“. През 1901 г. излизат на български език „Библейски четения на настоящата истина“, брошурите „Събота и неделя“ и „Седем основания за спазване на неделата“.

С тази брошура вярващите в България работят до 1912 г. Така адвентната вест започва да се популяризира и с помощта на братята от Германия - Вагнер, Зигфрид и Хинтер - прониква в някои от нашите южни градове. В това важна роля имат и някои български колпортьори. Един от тях е ХАЧИК КРИКОРЯН.

През лятото на 1925 г. той започва да разпространява литература в Стара Загора. Запознава се с някои граждани и започва библейски часове у сестра Дошка Маркова, а после и у Екатерина Митева и Анка Динева, негова хазайка. Спечелвайки приятели за истината, през

които Желязко Тенев, Желязка Ненова, Анка Кичукова, Зоя Савова.

След бр. Божев работата в Ст. Загора е продължена от с. Мара Ненкова, която ръководи съботното училище, молитвените събрания в петък и библейските курсове. В неделя идва бр. Константинов и изнася теми върху Откровение.

След преместването на с. Мара Ненкова в София църквата остава без работник около 2 години.

На 28 юни 1930 г. идва бр.

продължава да се увеличава.

На 8 октомври 1935 г. бр. Бонев е сменен от бр. ДИНЬО ХАРБОВ, който идва от Варна и започва да изнася публични сказки и библейски часове с нови души. Сказките са рекламирани в местния печат. При съединяват се петима

които са тясно сплотени и единни. Младите хора винаги са радост за църквата, както и децата, които са като цветя сред нея. Не всички църкви се радват на толкова млади хора, както старозагорската по времето на бр. Михаил Ганев и бр. ДОБРИ КРЪСТИЛОВ. Тогава е закупена къщата, която по-късно е преустроена за църковна сграда и жилище на проповедника

След бр. М. Ганев в Ст. Загора идва да служи бр. ДОБРИ КРЪСТИЛОВ (от 1947 до 1951 г.). По негово време е завършен църковният салон за богослужения. Отпада необходимостта от салон

под наем.

ПАВЕЛ КОСТОВ (1951 - 1955 г.) също работи в Ст. Загора и дава своя принос към историята на църквата. За известно време стажант е бр. АТАНАС ГРОЗДЕВ. В течение на годините той има многобройни участия в служенето й.

През 1955 г. за неин пастор е назначен бр. ВАСИЛ ТОНЧЕВ (от 1955 до 1967). Започва държавната кампания да не се местят църковните служители и да не се подготвят нови кадри с цел отмиране и постепено ликвидирание на църквите. Правят се опити да бъдат отнемани молитвените домове. За слава на Бога и поради Неговата голяма грижа, милост и провидение църковната сграда остава до 1994 г., когато е преустроена в настоящия си вид.

През 1967 г. бр. Тончев е преместен в Добрич, а на негово място в Ст. Загора идва бр. ДИМИТЪР СТОЙЧЕВ (1967 - 1971 г.), човек изключително енергичен и посветен на делото. Фактът на неговото бързо отзоваване от града говори сам по себе си за работата му. Той пръв започва да ръкополага старейшини, което е далновидна стъпка в последвалото оставяне на църква Ст. Загора (за около 2 г.) без проповедник. По същото време там пребивава и гоненият от властта бр. Станчо Димов, който е в немилост заради своята посветеност на делото. Стажува и бр. Никола Марков, по-късно ръкоположен за пастор. Той също има своя голям принос за растежа на църква Ст. Загора.

Както споменах, църквата

Коста Възвъзов
1930-1932 г.

85 ГОДИНИ АДВЕНТНА ЦЪРКВА В СТАРА ЗАГОРА

(1925 - 2010 г.)

нови членове.

На 1 декември 1937 г. църквата вече наброява 54 души.

Паралелно с нашите български служители в този период църква Ст. Загора е посещавана и от братята Алфред Томас, Шуберт, Дейл, Кабенес, Гугел, Минк, К. Золман и от с. Хулда. Техните посещения укрепват дейността й.

След бр. Диньо Харбов в Ст. Загора започва работа бр. АНДРЕЙ ГЕОРГИЕВ (в периода 1938 - 1941 г.). Той усилено извършва публична и мисионска дейност, поради която църквата още повече укрепва и нараства. Салонът за богослужения по негово време е на ул. „Братя Жекови“, до канала.

есента на 1925 г. въвежда в библейските часове бр. СТЕФАН КОНСТАНТИНОВ.

Бр. Константинов обявява чрез афиши публичните беседи, които са придружени от светлинни картини в кино ФОКС (настоящото „Септември“). Посещаемостта е добра.

Но тези часове не се харесват на някои личности от висшето православно духовенство. Те поканват бр. Константинов на диспут в споменатото кино. Диспутът е воден от митрополит Калнев от Пловдив. Присъства и митрополит Павел и почти цялото духовенство от града.

С Божието Слово в ръка бр. Константинов удържа победа. Той убедително разкрива пред всички, че е необходима реформа в религията, че Библията трябва да бъде критерий за истинността на всяка изповядвана доктрина (2Тим.3:16).

След диспута бр. Константинов остава в Ст. Загора и премества своите сказки в салона на печатница „Секретар-бирник“. На тези сказки посетители са гражданите, заинтересовани от първите му проповеди. В резултат на 8 септември е кръстен КОСТА ВЪЗВЪЗОВ - силно вярващ в истината човек.

След бр. Константинов работата продължава бр. ТЕОФИЛ БОГЕВ, който след 9 месеца е преместен в Сливен. На 11 септември са кръстени 11 души, сред

Андрей Георгиев
1938-1942 г.

Добри Кръстилов
1947-1951 г.

Коста Възвъзов и остава до 31 октомври 1932 г. Той наема салон, в който изнася сказки и започва библейски часове по домовете. Поставя началото и на църквата в гр. Казанлък. По негово време членството достига цифрата 25.

През ноември 1932 г. в Ст. Загора идва бр. БОРИС БОНЕВ, а бр. К. Възвъзов заминава за Свищов. Бр. Бонев започва да изнася публични сказки пак в кино „Фокс“. След това пренася събранията в салона на ул. „Д. Благоев“ и „Славянска“. Членството на църквата

БОРИС НИКОЛОВ (от 1942 до 1945 г.) също оставя следа в историята на църква Ст. Загора.

В началото на втория период можем да поставим служенето на бр. МИХАИЛ ГАНЕВ (1945 - 1947 г.). По негово време в църквата има голяма група младежи,

ПРОПОВЕДНИЦИ В СТАРА ЗАГОРА

1. Колпортьор Хачик Крикорян - 1925 г.
2. Стефан Константинов - 1925 - 1926 г.
3. Теофил Божев заедно със Ст. Константинов - 1927 - 1928 г.
4. Мара Ненкова - библейски работник - 1928 г.
5. Църквата без работник - 1928 - 1930 г.
6. Коста Възвъзов - 1930 - 1932 г.
7. Борис Бонев - 1932 - 1935 г.
8. Диньо Харбов - 1935 - 1938 г.
9. Андрей Георгиев - 1938 - 1942 г.
10. Борис Николов - 1942 - 1945 г.
11. Михаил Ганев - 1945 - 1947 г.
12. Добри Кръстилов - 1947 - 1951 г.
13. Павел Костов - 1951 - 1955 г.
14. Атанас Гроздев, стажант - 1951 - 1955 г.
15. Васил Тончев - 1955 - 1967 г.
16. Димитър Стойчев - 1967 - 1971 г.
17. Никола Марков, стажант
18. Станчо Димов - 8 месеца
19. Михаил Йоргов - 1972 - 1981 г.
20. Иван Демцирев - 1981 - 1990 г.
21. Кирил Куманов - 1990 - 1995 г.
22. Цанко Митев - 1995 - 2000 г.
23. Венцислав Панайотов - 2000 - 2004 г.
24. Емил Гаджалов - 2004 - 2005 г.
25. Димитър Одрински - 2005 - 2006 г.
26. Слави Чирпанлиев - 2006 - 2010 г.
27. Христо Станев - 2010

остава за около 2 г. без пастор. Това е трудно време, но то ни най-малко не й се отразява зле. Не е обезсърчена, но е тясно сплотена, поддържа своя духовен живот без ни най-малка дезорганизация. Чувства се и братската подкрепа от близките църкви, като с най-голям принос е църква Габрово, също поставена под натиск по онова време.

В лицето на своите служители църквата непрекъснато прави опити в Ст. Загора да бъде назначен пастор на постоянна служба.

Продължава на стр.6

Атанас Гроздев
22 февруари 1974 г.

Продължава от стр.5

За такъв е избран бр. МИХАИЛ ЙОРГОВ (1972 - 1981 г.) - с голям принос за здравето, растежа и сплотяването на църквата в тези трудни времена. Плановите на дявола остават без резултат.

Бр. Йоргов е сменен от бр. ИВАН ДЕМИРЕВ (1881 - 1990). Той също остава в сърцата на братята и сестрите като стабилна опора, тъй като по онова време и млади, и стари преживяват трудности поради своята вяра. Заедно с бр. Демирев църква Ст. Загора първа въвежда празничните седмични богослужения за Рождество Христово и Великден с участието на пастори от други църкви. Това са времена на взаимни гостувания.

1990 г. се случва немислимото и неочакваното. Бог изведнъж отваря много врати. Не мога да опиша чувствата, които изпълват сърцата на всеки брат и сестра. Наистина трябва да си ги напомним, за да не забравяме пътя, по който Бог ни е водил. Хората са жадни

да слушат истината след много години на ограничения.

Църква Ст. Загора е на висотата на положението си. Първата сбирка на обществено място е проведена в салона на Народния театър с говорител бр. Агоп Тахмисян. Присъстват и хора на науката, които получават достойни отговори на своите въпроси

Това е времето, когато в Ст. Загора служи и бр. КИРИЛ КУМАНОВ (1990 - 1995 г.). Той е първият назначен проповедник от новото легитимно избрано ръководство на Съюза на ЦАСД в България. Искам да направя едно отклонение, за да напомня колко дълго църквата се бори да има тази свобода. И днес тя е факт. Да я ценим и да бъдем достойни за нея, да се радваме на избраните Божии ръководители; да ги подкрепяме с нашите молитви!

Започва време на бурна дейност в села и градове: многобройни библейски часове, евангелизации в Нова Загора и Димитровград, в околните села и пр. По това време е построена и осветена сградата, в която се

още са обект на натиск от страна на отделни хора, организации и държавни органи.

На 18.01.1997 г. е проведена втора евангелизация с чуждестранно участие с евангелизатор бр. Робърт М. Уегли. Това е времето на голямата криза. По улиците вървят протестиращи хора, а в читалище „Кл. Охридски“ бр. Уегли изнася своите проповеди. Това е чудесно и мирно преживяване, подарено от Бога в тези бурни времена. Раздават се множество библии.

Едно от многото неща, които младият пастор Цанко Митев постига, е промяната в отношението на църквата към вярващите от другите доминации.

По негово време се

най-характерното през това време е активната работа с младите хора - деца и младежи. Голяма публична изява по негово време е организирането на общоградско честване на 1 юни - Деня на детето - в две последователни години 2002-ра и 2003-та. На следващото честване на този ден през 2008 г. организирането е поверено изцяло на с. Мария Георгиева. Това, което искам да спомена и да припомня на всички е, че споменът за него е запазен жив в умовете на много хора - деца и родители. Това е насърчение такива мероприятия да се провеждат и в бъдеще.

По негово време са осъществени още няколко чуждестранни евангелизации - първата с говорител Джеф Уулд от Германия и с преводач бр. Венци Панайотов. През 2001 г. - с евангелизатор бр. Мюлер, а през пролетта на 2004 г. с бр. Джей Бейкър.

85 ГОДИНИ АДВЕНТНА ЦЪРКВА В СТАРА ЗАГОРА

намираме днес (11.02.1995 г.). Честване 70-годишният юбилей на църква Ст. Загора.

На 28.08.91 г. е проведена първата адвентна младежка конференция в Дома на профсъюзите и Съботно богослужение в салона на операта.

А от 30.11 до 24.12 1994 г. в кино „Септември“ се провежда първата (за Ст. Загора) евангелизация с говорител чужденец - Дитрих Прац.

ЦАНКО МИТЕВ (1995 - 2000). За онова време той е най-младият пастор, заставал начело на църква Ст. Загора след бр. Коста Възвъзов. Църквата води активен обществен живот, правят се публични изяви за гражданството, оказва се гражданска помощ на нуждаещите се от такава - вярващите все

случват множество щастливи събития - в продължение на около година в църквата се раждат 7 деца. По негово време се въвежда благославянето на децата от амвона.

Проведени са много и различни мероприятия, сред които семинарът „Историята и бъдещето на света в книгата на пр. Даниил“ (начало 5.XII. 1997 г.).

Нашата църква е една от 10-те, снабдени с апаратура за приемане на Световната евангелизация NET 98 г. с говорител бр. Дуайт Нелсън.

Цанко Митев е последван от друг млад пастор - ВЕНЦИСЛАВ ПАНАЙОТОВ (2000 - 2004), който не изкарва пълен мандат. С него влизаме в Новото хилядолетие. Освен обичайното служене,

Бр. ЕМИЛ ГАДЖАЛОВ - 2004 г. Работи сравнително малко време в Ст. Загора, но спечелва сърцата на хората, които се разделят много трудно с него. Помним го с усърдието му и с установяването на добър вътрешен ред.

Последван е от бр. ДИМИТЪР ОДРИНСКИ - 2005-та. Той развива широка мисионска дейност чрез лични посещения на обществени места. Заинтересова много хора и с изнасяне на нашата здравна вест. За съжаление малко е времето, в което църква Стара Загора може да се порадва на присъствието му.

СЛАВИ ЧИРПАНЛИЕВ (2006 - 2010 г.) изкарва почти пълен мандат. През негово време е

„85 години Божието Слово ни Води към Вечността“

Това беше мотото на 85-годишния рожден ден на ЦАСД Стара Загора, отбелязан тържествено на 23 октомври тази година в салона на ул. „Иречек“ 10. Родена през 1925 година, преминала през различни етапи от историята на България и адвентното движение у нас, ръководена от 26 различни служители, църква Стара Загора и до днес е място, където Божието Слово е на почит и където вярващите се стремят да израстват в Христос. Кратък исторически преглед направи в началото Тодор Стоянов, дългогодишен старейшина на църквата. Макар че статистиката е ясна откъм дати, брой на пастори и църковни членове, никой не знае точно колко човека са чули за любовта на Исус и истината за Бога от вярващите в този град. Една богата история, до която ние, гостите на празника, имаме удоволствието да се докоснем чрез разказите на пасторите Михаил Йоргов, Атанас Демирев, Атанас Гроздев, Никола Марков, Кирил Куманов. С присъщото пасторско сладкодумие те ни пренесоха в годините на най-големите трудности на църквата, когато някои от тях не са могли да живеят в Стара Загора, а е трябвало да я обслужват. Честно казано, мъничко им завидяхме за онова неповторимо единство, за искрения ентузиазъм, за това, че са съхранили само добри спомени от наистина нелекото за църквите време. Песента „The old country church“ („Старата църква“), изпълнена от старозагорския хор бе изключително добре подбрана и върна

по-възрастните във времето на тяхната младост.

Бяхме специално поздравени от председателя на Южната област - пастор Иван Попов.

Няколко щрихи от по-познатите, но вече отминали години очертах пасторите Венци Панайотов, Емил Гаджалов и Слави Чирпанлиев. Всеки от тях пази в сърцето си спомени за своята работа с хората от църквата. Венци Панайотов разказа за многобройните акции с младежите и децата. По негово време започват да се провеждат детските празници „В света на приключението“ и редица подобни инициативи. С нескрита искреност п-р Гаджалов разказа колко топло е бил приет от църквата, когато е пристигнал през есента на 2004 г. и колко съжалява за краткия си престой сред тези мили хора. Последният й пастор преди настоящия - Христо Станев - беше Слави Чирпанлиев. Все още с много пресни впечатления, които му бе трудно да подреди в настоящето и в миналото си, той сподели за благословената си работа с тийнейджърите и младежите и за това, че църква Стара Загора му е помогнала да израсне като служител. За него да забрави Стара Загора ще е наистина трудно, защото именно тук семейството

му се увеличи с още една дъщеря, която е неговият материализиран спомен от старозагорския период.

В края на новото пасторско семейство Еми и Христо Станев поднесоха подаръци на колегите си - цветя за жените и красиво гравирани химикалки с картички със специални послания за всеки пастор. Имаше още много песни и ведри послания от водещите Ирена Стоева и Митко Василев.

„Черешката на тортата“ бе, разбира се, Божието Слово, отворено от п-р Венци Панайотов, председател на Съюза на адвентните църкви в България. Той подчерта огромната роля на църквата като възпитателна институция и особено като

семейство и място за принадлежност. Припомни ни, че всичко дължим на Бога и че глава на църквата не е пасторът, нито старейшината, нито църковният съвет, а сам Бог. Той е Този, Който иска да стигне до всички хора в света и ние сме призвани да им покажем Неговата любов, като живеем заедно в голямото Божие семейство.

Този съботен ден времето беше прекрасно - истинска златна есен. В края на богослужението на улица „Иречек“ хората от църква Стара Загора и техните пастори останаха да си говорят дълго, дълго. Дано любовта и разбирателството да съпътстват църквата и напред!

В. Чирпанлиева

организирано, както бе споменато, третото честване на 1 юни. Изключително мероприятие с много заинтересувани деца и родители, които не са забравили първите празници. По негово време е осъществен и проектът „Пътят към Христос“ в целия окръг и в градовете Раднево и Гълъбово.

Многобройни и най-разнообразни са инициативите - здравни изложения, местни евангелизации в Дома на техниката с говорители Агоп Тахмисян, Емил Димитров, Никола Левтеров и др.

„При все да е било малко началото ти, пак сетнините ти ще се уголемят много“ (Йов 8:7).

Димитър Стойчев - 1967 - 1971 г.

Кирил Куманов - 1990 - 1995 г.

Цанко Митев - 1995 - 2000 г.

Димитър Одрински - 2005 - 2007 г.

Четвърти музикален фестивал 2010

На 23 октомври 2010 г. в София се проведе ЧЕТВЪРТИ МУЗИКАЛЕН ФЕСТИВАЛ на църквите ни от Западна област. Събитието се превърна в чудесна традиция и всяка есен все повече музикални групи, солисти и хорове се събират, за да споделят заедно своята радост и благодарност към Бога с песни.

Проповедта, изнесена от п-р Милен Георгиев, „Преосмисляне на църквата“ настрои участниците и слушателите на тема поклонение и прослава.

Имаше предвидено достатъчно време, през което всички в залата пяха общи песни и така преживяхме една събота, изпълнена с хваление от сутринта до вечерта. Споделяха се опитности и така фестивалът се превърна в истинско поклонение, фокусирано върху Христос и прославата на Неговата жертва за нас.

Тази година участваха 14 църкви (от Радомир, Ихтиман, Кюстендил, Плевен, София, Благоевград, Монтана), сред които и такива, които бяха за първи път - както братята и сестрите ни от Ихтиман. Божие спасение - то е вечен повод за празник! Божията сила за промяна и новият живот, които Бог ни подарява, винаги ще са повод за празнуване и радост.

Чухме опитности за Божията чудна намеса в живота на наши членове, както и в живота на църквата.

Всички музиканти и певци бяха отлично подготвени и с голямо желание споделяха

своята любов и признателност, хвала и почит към Бога.

Благодарим на организаторите: Петя Гоцева (младежки ръководител на Западната област) и Ивайло Иванов (музикален ръководител на Западна област).

Събитието бе заснето от два екипа: Норе CHANNEL - България и този на църква Солунска. Може да се гледа и на запис в съответните сайтове:

<http://sdabg.tv/>
<http://vww.bg/tv/archive/musical/>

ХМ

„Полет с вяра“

На 13 октомври 2010 г. в Столична библиотека на пл. „Славейков“ се представи стихосбирката „Полет с вяра“ на нашата сестра от гр. София Марияна Русинова, която е и автор на илюстрациите в нея. В нея младата поетеса наблюдава и поетизира гребните на пръв поглед ежедневни неща от живота, но също така възпява своята силна любов и признателност към Бога. Ето едно от стихотворенията ѝ:

Две ръце

Две ръце, нежни и красиви,
обагрени с невинна кръв,
прободени от гвоздеи ръждиви,
протегнати с любов към теб.

Обгръщат те с топла грижа
и милват те с Бачински копнеж.
„Върви, о, синко, имай вяра жива,
не спирай в духовния растеж!“

Съмнения и страх недей допуска,
когато буря зла те връхлети.
Ръцете Мои силни те прегръщат,
дори да бродиш в сивите мъгли.

Хвани Ме ти с увереност отново
и в алената кръв на тези две ръце
измий сълзите парещи, горчиви
и знай, че ти си Моето дете.“

вестник ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

Месечно издание на ЦАСД-България

Главен редактор: Теодора Николова

Редакционен съвет: Нели Петрова, Александър Филипов, Цанко Митев

АДРЕС: 1839 София, кв. „Враждебна“, ул. „8“ №49;

тел. 840 62 53; e-mail: theonik@abv.bg ISSN 1310-8654

Събитието

На 30 октомври 2010 г. в църквата на "Солунска" 10, София, бе отпразнувана 100-годишнината на нашия брат Димитър Киров. Поводът за събитието беше много важен за цялата ни общност, защото когато служител на църквата прави сто години, няма как сърцата да не са преизпълнени с благодарност към Бога за Неговата грижа и благодат.

Събитието беше белязано с изключителна тържественост, за което допринесоха всички присъстващи, дошли с радостни чувства и поздравя.

Биография

Димитър Киров е роден на 26 октомври 1910 г., в с. Попица (област Монтана) точно на Димитровден. Семейството му е с четири деца - 3 сестри и един брат. Първоначално учи в родното си село. След това отива в гимназията в гр. Бяла Слатина, но прекъсва обучението си, за да отиде в техникум в Трявна (тогава е на 14 години). Там учи дърворезба.

През 1928 г. със своя съученик Андрей Георгиев, който е от Проиновоци, идва в София. Двамата живеят на квартира. Търсят истината, защото не са доволни от това, което знаят.

Тук посещава за първи път адвентната църква на ул. "Солунска". Пленяват го три неща:

чистотата, тишината, духовната музика.

Запознава се с Ернст Мюлер, който е представител на Дивизията. Живеят в служебната квартира на Солунска. За две години научава немски и става негов преводач. Димитър Киров работи като технически помощник в адвентната печатница от 1932 г.

През същата година на 20 август се кръщава.

От 1935-та до 1938 г. е директор на издателство "Нов живот". По време на Втората световна война е секретар-касиер. Година преди войната всички чужденци са задължени да напуснат страната. Поради това българите поемат делото директно от Генералната конференция. Тя нарежда да преместят от Румъния брат Йордан Михайлов, който става председател на Съюза, а Димитър Киров секретар-касиер. Оженва се през 1935 г. за Здравка Молова, която дотогава работи като секретарка в Съюза. По време на войната, през 1940 г., се провежда събор с редовно избрани делегати. Тогава идва представител на Дивизията и брат Борис Бонев е избран за председател на Съюза. Димитър Киров остава секретар. Атанас Пешкирев е касиер. Преди да бъде ръкоположен за пастор, той е секретар на Южната област, а след това - и председател на Западната.

През 1945 г. на църквата са забранени събори. Председател все още е Борис Бонев. След 1944 г. комисията по религиозните въпроси пречи на делото. Тя оттегля доверието си от новоизбраното ръководство. Димитър Киров продължава да обслужва Враца и Северозападна България.

През 1956 г. църквата прави събор. Разрешават за кратко да се изберат делегати. Иван Георгиев (зъболекар по професия и влиятелна личност) и Наиден Ганчев водят преговори с комитета. Избрани са делегати. За председател е посочен Димитър Киров, но когато изборът трябва да се узакони, тържавата обявява съвета за нелегален. Избран е друг съюзен съвет.

Димитър Киров е интерниран в с. Вълнари за три години, но прекратява там само година и половина. През това време отдели ТАВИТА в църквата се грижи за семейството му

и за него. Селото е наполовина турско. Посрещнат е от хората много радушно. Кметът го поканва да работи срещу заплащане. Ибан Георгиев и Наиден Ганчев също са интернирани, но на други места.

След интернирането е назначен в Павликени като служител. След пенсионирането си остава в София, където продължава да помага на делото.

Венцислав Панайотов - председател на ЦААС

Лично аз за първи път съм на такава събитие - 100-годишен роден ден. Тази година се отбелязват 150 години от името на църквата ни. И сякаш тези два юбилея се преплитат и вървят ръка за ръка. Дават ни чувството за историчност на църквата и за тържествеността на Божиата

грижа над Неговия народ.

Какво ме впечатлява у Димитър Киров винаги когато говоря с него? Изключително пронизателен ум. Много точна преценка от гледна точка на времето. Благодарим за годините на служене и за неуморната му грижа за Божието дело.

От младите години неговият живот е осъзнат, подчинен на волята на Създателя.

Преминал през четири политически системи - преди Втората световна война, по време на войната, след преврата на 9 септември и след 10 ноември, - Д.Киров остава верен на убежденията и целите си. В този смисъл неговата вяра, жизненост и устойчивост са пример за нас.

Атанас Грозев - дългогодишен пастор в Църквата на адвентистите от седмия ден

Запознава се с Димитър Киров през 1945 г. на първата младежка сбирка. 10 години по-късно е избран за негов помощник. Две години работят заедно. Димитър Киров е негов ръководител. "Той трябваше да ме образова и възпитава. Беше като заместник на моя баща."

Еди Маринов - дългогодишен пастор в Църквата на адвентистите от седмия ден, син на Димитър Киров

"Привилегия е да имаш баща до себе си дълги години. Особено да имаш такъв баща, който да съчетава принципите на строгостта с любовта и грижата. Той и моята майка ми дадоха семейна топлина и пълно покритие между думи и дела. Това е нещо много ценно."

Магда Каменова (племенница на Д.Киров)

"Той е моят любим учило. Веднъж ми каза: моето дълголетие се дължи на това, че съм заобиколен с много любов от моите близки. Бог ми е дал най-добрата снаха и най-добрия син."

Никола Левтеров - пастор на църква Солунска "А"

Като пастор на църквата трябва да кажа, че брат Д. Киров все така редовно разглежда библейския си урок, както и утринното бдение. Редовно внася и своя десетък. Всеки път когато го посетя, се интересува от новостите в църквата. Целият му живот е тясно свързан с живота ѝ. Той е пример и въздъхновение за нас.

От името на Васил Маринов, първия капелан в България, му поднасям една специална Библия (от 20 000-те библии, отпечатани в Китай, предназначени за политици).

Т.Николова

20 години са вече история

Продължава от стр.1

Не е това целта на нашия вестник - но да има за цел въздействие, влияние по отношение на новите тенденции в евангелизирането, по отношение на позицията ни по наболели морални въпроси като хомосексуализъм, аборт, евтаназия и др. Също да формира здрава теология, изразявайки компетентната официална позиция на църквата ни. Чрез вестника се напомня и дооформя визията и мисията ни.

4. Снабдяване с духовна храна - предлагайки полезни, компетентни статии по доктринални, теологични, духовни въпроси, практическо християнство, здравни съвети.

Ние, от редакционния състав, сме загрижени за все по-доброто развитие на в."Християнска мисъл", за да бъде той в служба на читателите си. Като повечето неща в църквата и вестникът се прави не от професионалисти журналисти, а от ентузиастични християни. През годините той се е развивал благодарение и на вас, читателите, и на верните си сътрудници, които са достатъчно израснали в духовно отношение, за да могат да участват в списването на своя вестник - чрез материали, писма, абонамент. А Бог движи Своето дело напред. ХМ

Екзекуцията с камъни...

Продължава от стр.2

В Иран политическата власт на исляма след революцията от 1979 г. води до нов наказателен кодекс, който включва и пребиване с камъни. Той предписва подробно какъв да бъде ритуалът: мъжете трябва да бъдат заровени в изправена позиция до кръста, жените до над гърдите.

Използваните камъни не трябва да бъдат достатъчно големи, за да убият човек с един или два удара, нито толкова малки, че да бъдат смятани за чакъл. Ако прелюбодеянието е доказано от признание, съдията трябва да хвърли първия камък; ако е доказано от свидетели, то един от свидетелите е първи.

Всеки, който оцелее след пребиване с камъни, бива освободен без допълнително наказание. Но това е малковероятно, като се има предвид, че жертвите обикновено са овързани в плат и ръцете им са вързани, преди да бъдат заровени.

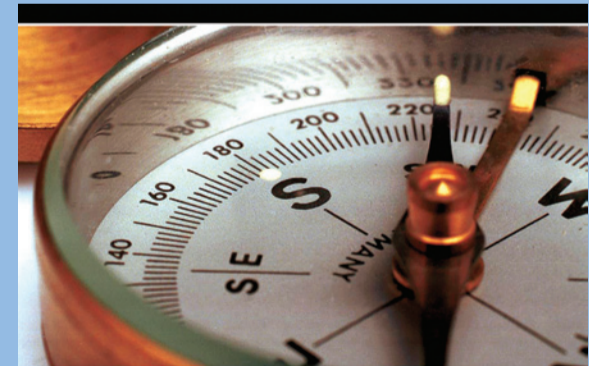
Иран се колебае, но убийството с камъни е още в Наказателния кодекс

Между 2006-а и 2008-а са били извършени поне шест екзекуции чрез пребиване с камъни - всичките тайни, твърди Хади Гаеми, директор на Международната кампания за човешки права в Иран. В момента поне 10 души лежат в ирански затвори с такава присъда - седем жени и трима мъже, добавя той.

Има масирана местна кампания срещу пребиването с камъни в Иран, основно организирана от жени. Бившият шеф на иранската съдебна власт е издал няколко препоръки до съдиите да не налагат или привеждат в изпълнение присъди за пребиване с камъни, но всички те са били игнорирани. Парламентарен комитет препоръча миналата година убийството с камъни да бъде премахнато от Наказателния кодекс, но предложението така и не стигна до гласуване.

В Афганистан, обратно, пребиването с камъни изглежда е във възход.

"Наблюдава се увеличение на тези т.нар. "приложения на правосъдието" от талибаните в случаи на нарушаване на морала, - казва Нагер Нагери. - В последните седем месеца 200 души са били убити за демонстриране на неодобрение или критикуване на действията на талибаните."

а сега НАКЪДЕ?

Да ни изяви Господ Бог пътя, по който трябва да ходим и какво трябва да правим. Еремия 42:3

За всички, които желаят да чуят библейската истина. Безплатно библейско кореспондентно училище. Първо ниво (начинаещи) - "ОСНОВНИ УЧЕНИЯ НА БИБЛИЯТА" Второ ниво (напреднали) - "ГЛАСЪТ НА ПРОРОЧЕСТВОТО" Записване на адрес: Варна 9010 п.к. 56; тел: 052/ 33 33 99; Email - kbk@abv.bg